

TÝDEN PRO NAŠE DĚTI 10

Od 18.7. do 23.7.2016 byl pořádán jubilejní 10. ročník akce Týden pro naše děti. Akce proběhla kromě menších změn tak, jak byla naplánována a tak nezbývá než ohlédnout se za týdnem a povyprávět o něm.

První den jsme se vydali v počtu 19 lidí po dlouhých letech na zříceninu hradu Bischofstein a osadu Skály. Šli jsme na ní po serpentínách silnicí od Rybárny v Teplicích nad Metují. Po únavném výšlapu a krmení kachen v místním brčálovém rybníku jsme vylezli s dětmi po opraveném dřevěném schodišti až na zříceninu tvrze. Všichni si vylezli na nejvyšší věž a i když nebylo kdovíjaké počasí, viděli jsme spolu Ostaš, Orlické hory, Hejdu a Bor a také blízké Jiráskovy skály. Po vyhlídce a krátkém odpočinku u zámečku se vyrazilo na moderní vyhlídkovou věž nově postavenou na Čápu (Čapí skále), která je poměrně novou atrakcí na okraji skalního města. Čáp je sám o sobě branou do Sokolích a Jiráskových skal a z osady od zámečku je pouhé dva kilometry. Děti si vyhlídku užily a mohly vidět originální výhled na Labyrint v Teplickém skalním městě, Jestřebí hory, Dřevíčsko, Stárkovsko nebo Ostaš s Hejdou a Borem. Po vyhlídce jsme se vrátili do osady, kde jsme poseděli u zámečku. Děti si zaskotačily na třech trampolínách, provazové lanovce, slacklajnách, houpačkách nebo skluzavce. Taky tu byl dobře zásobený bufet, který všem přišel velice vhod. Po odpočinku jsme pádili zpět na zastávku Na Rybárně, abychom stihli autobus zpět do Jetřichova.

V úterý jsme uspořádali druhý ročník sportovního klání čtyřčlenných družstev. Družstev bylo pět a soutěžilo se v disciplínách jako petkovaná, čtvercích, složení obrázku podle mapy, stěhování věcí při skákání v pytích nebo šátkované. Děti se bavily a rovněž si zastřílely na bránu, když se vyhodnocovaly disciplíny. Nakonec jsme dětem předaly podle umístění družstev sportovní ceny a hračky zakoupené ze sponzorských peněz jednoho z našich hlavních sponzorů EKOSPOL s.r.o.

Ve středu se jelo vlakem z Ruprechtic do České Metuje, abychom si odtamtud vyšlápaly Ostaš. Pod Ostašem děti nacházely v lesích poměrně slušnou úrodu hřibů, kovářů, klouzků a masáků, takže než došly do osady Ostaš, povedlo se zaplnit Jiřince celý košík. V osadě jsme nechali paní Hopjanovou hlídat houby a batohy a vyrazily jsme na vrchol Ostaše. Na Ostaši jsme absolvovali klasický okruh. Navštívili jsme Bludiště, viděli Zbrojnoše, Čertovo auto a všechny vyhlídky (Frýdlantskou, Krtičkovu, ad.) Za Frýdlantskou jsme jako ostatní turisté vlezli do borůvčí, které bylo obsypané, až se prohýbalo a všechny děti jsme nechaly trhat a konzumovat, co kdo zvládnul. Při zpáteční cestě si ty nejmenší zkusili novou tradici a postavili si malý menhir z pískovcových kamenů a makadamu, které se staví na konci okruhu. Po obkroužení vrcholu jsme sešli zpátky do osady a děti se zde naobědvaly, koupily si něco sladkého a studeného. Byla tady taky opičí lanová dráha, také slackline a opět lanová houpačka s provazovou lanovkou, takže se děti opět vyblbly dostatečně. Po odpočinku jsme vyrazili do Pěkova na autobus a nechali se odvézt do Jetřichova.

Ve čtvrtek jsme pořádali den plný nápadů. Byl celý zasvěcen výrobě doplňků a šatů na závěrečnou sobotní akci věnovanou antice. Vyráběly se věnce z březových listů imitující bobkové listy (vavřínovou čelenku) Julia Ceasara, které se stříkaly zlatým akrylátem. Děti si vyráběly z bílých triček a barev na textil šaty. Vyráběl se opasek s přezkou a ozdobná spona s tvarovací hmoty na rameno, která se rovněž pozlatila. Taky si kdokoliv mohl vyrobit přívěsek, náramek nebo jiný šperk jako doplněk k oblečení na sobotu. Všechny to poměrně dost bavilo. Mezi vyráběním se všichni podíleli na přípravě jídla. Vyráběla se pomazánka a z ní pak chlebičky, pekla se bublanina s broskvemi a k obědu jsme dělali masovou směs s hranolky a zeleninovou oblohu. Starší kluci sami vykostili a pokrájeli kuřecí prsa, cibuli na základ a hlídali celý proces smažení a dušení, pomáhali plnit hrnec a fritovat hranolky a sami nakrájeli všechnu zeleninu. Já jenom kibicoval a radil a oběd se jim velice povedl a všichni si

náramně pochutnali. Po jídle se zahrála vybjíjená dole v tělocvičně a kolem druhé už všichni opouštěli kulturní dům.

V pátek jsme vyrazili autobusem do Adršpachu, abychom netradičně šli místo do skal pěšky do Teplic nad Metují přes Bučnici a vylezli na horu Borek. Z dolního Adršpachu se šlo po cyklostezce pěkně údolím Metuje. Děti si zkusily u lesa nakreslit za odměnu dřevem obrázky do vlhkého písku. Většina děl se povedla a byla po zásluze odměněna. Po průchodu Bučnicí jsme dorazili k Bučnické studánce, kde děti ochutnaly místní vodu a prohlédly si krásné okolí. Poté jsme dorazili do Campu Bučnice, kde si děti daly něco dobrého na zub a k pití. Po odpočinku jsme se rozdělili. Kočárky s doprovodem a paní Hopjanová šli po cyklostezce dál na Kamenec a do Teplic. Zbytek, což bylo 16 lidí, se vydal pod mým dohledem na vrchol hory Borek. Zadní cestou z Bučnice jsme po velice krušném (hlavně pro ty starší) výšlapu došli na vyhlídky na Borku, odkud jsme se podívali s poměrně vysoké skalní stěny na Kamenec a na vchod do Teplických skal, Lokomotivu a protější Střmen. Po odpočinku a nádherné vyhlídce jsme vyrazili stezkou dolů do Teplic směrem k výtopně, kde děti obdivovaly místní vysoký komín a taky si při odpočinku před příchodem do města nakrmily skupinku koz ve výběhu za místní základní školou. Ve městě na rynku jsme si sedli do místní cukrárny a rychlého občerstvení. Děti se najedly a dostalo každé malý zmrzlinový pohár. Po odpočinku a prohlídce místních obchodů jsme udělali sraz a vyrazili autobusem k domovu.

V sobotu jsme odpoledne uspořádali tzv. Antický den. Ten se skládal z malé olympiády, kterou jsme chtěli uctít starověkou řeckou olympiádu, ale i tu letošní, která se bude konat za chvíli v brazilském Riu. Další součástí programu bylo hledání schovaného starověkého pokladu. Olympiáda měla tři disciplíny – hod diskem, makarón a souboj gladiátorů. V hodu diskem se házelo frisbí a hodnotila se nejvyšší dosažená vzdálenost. Makarón byl běh na střední trať s dlouhým brkem (proto makarón) , kde v půlce běhu musel závodník vysát tři decilitry limonády a poté ještě doběhnout do cíle. Souboj gladiátorů se odehrával ve čtvercovém poli , kdy gladiátoři museli nejdříve vzdát před bojem poctu císaři (tedy mě) a poté se snažit pětkrát zasáhnout polystyrénovým mečem soupeře od pasu nahoru a od krku dolů. Samozřejmě že měli i štítů. Děti byly rozdělené do tří věkových kategorií a všechny dostaly odměnu. Pouze nejlepší z každé věkové skupiny dostal velkou zlatou čokoládovou medaili za nejlepší výkon v té dané disciplíně. Děti se při závodění poměrně bavily. Po olympiádě začala honba za pokladem, která začala tajemným vzkazem psaným starým řeckým písmem. Ten musely děti pomocí abecedy rozkódovat a hledat další a další indicie. Po rozluštění tajného hesla ho sdělily strážci pokladu (opět mě), který jim podal klíč od pokladu. Děti si poklad spravedlivě rozdělily a většina si ho rovnou snědla (poklad byly čokoládové zlaté mince, nugátové zlaté cihly a hora bonbónů). Po společné večeři jsme si všichni zahráli fotbal na jednu bránu. Poté se předaly pamětní listy a všichni jsme se rozloučili a šli domů.

Chtěl bych poděkovat za materiální a finanční podporu a zapůjčení zázemí těmto sponzorům: EKOSPOL s.r.o. Meziměstí, Obec Jetřichov, Václav Bittner, Pavel Ježek a TJ Sokol Jetřichov.

Dále moc děkuji za pomoc Jiřince Zelené a Davidovi. Moc jste mi pomáhali s přípravou a organizací akce. Děkuji také paní Seidlové za pomoc při akcích, když bylo potřeba. Martinovi Doležalovi ml. i st. děkuji za přípravu materiálů a focení na Sportovním klání. Akce proběhla hladce díky těmto lidem a ochotě mě pomoci. Moc si toho vážím.

Filip Chráska, pořadatel akce